

Állásfoglalás az igazság és a tisztesség mellett

2016. 7. 8.

Nem telik el hét, hogy az önkormányzati választások utáni nyári időszak csendesedő politikai légkörét ne zavarná meg egy-egy újabb, az elmúlt rendszer kommunista egységfrontját idéző RMDSZ-es közlemény vagy nyilatkozat. A hazug pártegység azonban, mint ahogyan azt a belső ellenzék is folyamatosan hírül adja, egyetlen személy, Szabó Ödön hatalmi ambícióinak leplezésére szolgál. Egyre nyilvánvalóbb, hogy a hol „egy olvasó”, hol „a Bihar megyei polgármesterek”, hol „a partiumi megyei RMDSZ-szervezetek” nevében kiadott gyalázkodó írások szerzője a magát egyszemélyes közéleti kivégzőosztagnak képzelő Szabó Ödön parlamenti képviselő.

Miközben Szabó az elmúlt hónapokban unos-untalan a magyar összefogás listájáról hazudozott, aközben az RMDSZ-ben tombol a belharc, leszámolások, árulások és kiegyezések jelzik a készülő hatalomátvételt. Szabó Ödön „ifivezetőként” a diákság szavazatait felhasználva árulással segítette hatalomba annak idején Kiss Sándort, most szintén árulással buktatja meg egykori pártfogóját. Mindent a hatalomért!

A bihari magyarság fölötti teljhataloméért folytatott küzdelemben Szabó történelmi egyházainkat sem kíméli. Mikor cinkosaival együtt látszólag Csúry István püspököt védi, valójában a megye magyar ellenzékét gyalázza, politikai ellenfeleit mocskolja. Ne gondolja senki, hogy Szabónak bármit is jelent a Királyhágómelléki Református Egyházkerület vagy a többi történelmi egyházunk! Számára a népünket ezer éven át megtartó egyházaink csupán újabb eszközök a hatalomszerzéshez, arra hivatottak, hogy pártjának a korrupciós ügyek miatt lerongyolódott hitelességét választásról választásra pótolhassák, és hogy legyen, amire folyamatosan hivatkozni lehet: „ahogyan eddig is, történelmi egyházainkkal közösen...”

Sajnos Csúry püspök ehhez asszisztál évek óta, pedig jól tudhatná: a hízog szavak, a politikusok kiemelt figyelme sem egyházának, sem főtiszteletű személyének nem szólnak. Ahogyan tudnia kell azt is, hogy az a Szabó, aki az egyházat „félta és védi”, alapítványi igazgatóként elsőrendű felelős az Ady-központra szánt 320 millió forint egyházától való eltérítésének és eltűnésének. Továbbá az a Szabó, aki történelmi egyházainkat „óvja”, mai napig nem adott magyarázatot arra sem, hogyan került családja tulajdonába a váradúvjárosi Szent László plébánia nagy értékű kántorlakja.

Csúry István '89 előtti múltjának tisztázásával a hívei mellett elsősorban lelkiismeretének tartozik elszámolni. Az viszont nyilvánvaló: püspökként Szabó és cinkosai szolgálatába próbálja állítani az általa vezetett egyházkerületet. Emiatt azonban elsősorban már a reformátusoknak tartozik elszámolással. Jó lenne, ha nem csupán kórházígérő püspökként vonulna be a történelembe, mert most csak ama püspökként tekinthetünk rá, aki a velejéig korrupt PSD mellett Szabó Ödön másik fő támasza volt a bihari magyar közösségen belüli teljes párdiktatúra megteremtésében.

Jól tudjuk, hogy nehéz lehet a forradalmár és egyetemalapító püspök árnyékában élni és szolgálni. Az új püspöki székház felépítése szép eredmény, de árznékot vet rá, hogy felavatására a tulipános párt korrupt megyei vezetőit sikerült meghívni, az egyházkerület korábbi püspökét, Tőkés Lászlót nem. Nyilván a békesség és a magyar összefogás jegyében... Mellesleg a jelenlegi püspöknek nem is tellett volna új székházra, ha az egyetem nem veszi meg jó pénzen a Zárda utcai ingatlant az

egyházkerülettől, amit szintén elődjének köszönhet. Ahogyan költői kérdés marad az is, hogy mi legyen azon református hívek többségével, akik nem a tulipánra ütik a pecsétet, vagy akik el sem mennek már választani és semmi szín alatt nem szavaznak a magát szövetségnek hazudó RMDSZ-pártra? Nekik Csűry István nem ugyanúgy püspökük?

Vérfagyasztó az a cinizmus, ahogyan Szabó saját pártját és polgármestereit egyházaink fő támaszaként állítja be, hiszen közismert tény, hogy a sokat akadékoskodó egyházközségeknek adólejeinkből bizony nem sok támogatás jut. Olyan ez, mint mikor a védelmi pénzt behajtó bűnöző megdicséri saját magát a kínált védelemért. Sajnos Csűry püspök e kiszolgáltatottság fenntartásában is cinkosságot vállal.

Több mint két és fél évtizeddel a rendszerváltás után ott tartunk, hogy a Securitate egyenes ágú politikai utódjaként működő román szocialistákkal szövetséges, saját vezetőinek titkosszolgálati múltját soha nem tisztázott RMDSZ bihari vezetői és az egyházi átvilágítást – ki tudja, miért? – harmadrangú ügyként kezelő egyházi előljárók kórusban gyalázzák Tőkés Lászlót.

Több mint két és fél évtizeddel a rendszerváltás után olyan országban kell élnünk, ahol börtönben ülő polgármestereket választanak újra, ahol bilincsből elvezetett korruptak képviselik közösségünket, és ahol egyes egyházi vezetők személyes ambíciói elsőbbséget élveznek a közösség alapvető érdekeivel szemben. Ezért megállapítjuk, hogy a legújabb időkben nem volt még ekkora szükség következetes, becsületes és őszinte politizálásra. Ehhez mindannyiunk számára szolgál erkölcsi irányítóként Temesvár szellemisége és Tőkés László.

Nagyvárad, 2016. július 6.

Az Erdélyi Magyar Néppárt Bihar Megyei Szervezete